

Medlemmer, der tiltræder Konventionen, til at give Oplysninger til det internationale Arbejdsbureau giver dette Punkt mig blot Anledning til at udtale en vis Bekymring for den nationale Statistiks Malstrøm, der nu ogsaa skal forøges med en international Statistik. Jeg mindes en gammel Vittighed: En Mand spørger en anden, hvad Glæde Industrien har af Statistikken, hvortil der svares, at i alt Fald har Papirindustrien Glæde deraf. Jeg vil under Hensyn til de mange Arkiver og Skemaer, der skal føres à jour, advare imod, at man gaar til at lade Erhvervslivets væsentligste Opgave blive at udfylde Skemaer. Selve Lovforslaget giver mig, som sagt, ikke Anledning til yderligere Bemærkninger ved denne første Behandling, men jeg mener, at der vil være Anledning til i Udvalget at se noget kritisk baade paa dette og de efterfølgende Forslag.

Det andet Forslag, nemlig Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Henstillingen vedrørende Arbejdsløshed, gælder nærmest Arbejdsanvisning og ikke saa meget Arbejdsløshed. Her har man, idet man har modificeret sine Standpunkter, kunnet tiltræde det fra Socialraadetets Side saaledes, at det egentlig kun gælder Industri og Haandværk, hvorom der oplyses, at man i Forvejen ikke kender nogen videre erhvervsmæssig dreven Arbejdsanvisning. Atter et Bevis paa, at vore Forhold egentlig ikke meget berøres af, hvad der har ligget til Grund for Konferencen.

Jeg skal ikke opholde mig ved Forholdet for de øvrige Erhvervs Vedkommende, den ærede Ordfører for Venstre (Lillelund) var inde derpaa; men saaledes som det er foreslaaet her, mener jeg, at en Udvalgsbehandling maa kunne bringe Enighed om det Lovforslag, som er udarbejdet af Socialraadet, idet jeg dog har nogen Betænkelighed ved den offentlige Autorisation, der skal kræves ogsaa for Anvisning af Husgerningsarbejde m. m.

Endelig foreligger der Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende Henstillingen angaaende fremmede Arbejders Retsstilling, i hvilken man under Forudsætning af Gensidighed sikrer fremmede Arbejdere samme Adgang til Goder og Beskyttelse, som tilkommer Landets egne Arbejdere. Socialraadet har her givet en noget vel kort anbefaling, der gaar ud paa, at man kan anbefale, „at dette Princip søges videre udviklet i vor Lovgivning og gennem Afslutning af Overenskomster med andre Stater“. Dette kan være godt nok og er maaske ogsaa rigtigt, men det giver mig dog Anled-

ning til at udtale en vis Frygt for, at udenlandske Arbejders Stilling her til Lands skal blive præget af, at vi maaske i denne og i andre Retninger er forud for de øvrige Lande. Vi er en lille Nation og kan meget let oversvømmes, vi har tydeligt set, sidst under Verdenskrigen, hvorledes et Par Tusinde Fremmedelementer udefra kan sætte et overordentlig stærkt Præg alene paa vor Hovedstad, som vi ellers er tilbøjelige til at mene er overordentlig stor. Naar jeg udtaler Frygt for, at vi skal blive et saadant Eldorado, kan jeg ligeledes henvise til Forholdene under Krigen, idet Danmark faktisk ved Skæbnens Spil var et Eldorado i Forhold til sine Omgivelser, og mange, navnlig svenske, men for Resten ogsaa tyske, Arbejdere arbejdede her i stor Udstrækning ved private, men ogsaa ved Kommunens og Statens Arbejde. Derfor er det, jeg mener, at naar Passene nu en Gang bortfalder — maaske det først sker sent —, maa man tage op til Overvejelse, at man ikke oversvømmes for stærkt af Folk, som kommer herind, lokkede af mulig bedre Betingelser, og bliver hængende her, fordi her ikke alene er godt, naar man har Arbejde, men ogsaa ganske godt og bedre end andetsteds, naar man ikke har det længere. Med andre Ord, jeg lægger Vægt paa, at Landene ogsaa her yder samme Gensidighed overfor hinanden. Jeg anbefaler hermed ogsaa dette Forslag til Rigsdagsbeslutning til Behandling i Udvalg, dog med de Betæneligheder, jeg her har gjort mig til Talsmand for.

Dahlgaard: Angaaende Konventionen vedrørende Arbejdsløshed kan jeg paa mit Partis Vegne udtale, at vi kan tiltræde den, idet den ikke indeholder andet, end hvad vor Lovgivning allerede har gennemført.

Henstillingen vedrørende private Arbejdsanvisningskontorer kan vi ogsaa ganske slutte os til, men jeg maa dog sige, at jeg maa give de Medlemmer af Socialraadet Ret, som mener, at Henstillingen ikke alene omfatter Industri og Handel. Det fremgaar ogsaa af den Beretning, som i sin Tid blev afgivet af den danske Delegation paa Washington-Konferencen, at Delegationen var af samme Opfattelse, hvad ærede Medlemmer vil kunne se ved at læse dens Beretning Side 44. Hvorvidt nu det ene eller det andet er Tilfældet, vil maaske kunne afgøres ved en eventuel Henvendelse til det internationale Arbejdsbureau, en Henvendelse, som maaske Udvalget kunde tage Initiativet til. Personlig er jeg af den Op-